

JAPIES LAATSTE UITVINDING

Dolle klucht in drie bedrijven

door

JOH. E.G. RUITER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **JAPIES LAATSTE UITVINDING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOH. E.G. RUITER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Bertus - veeboer

Sien - zijn vrouw

Japie - hun zoon Willem - hun knecht

Antje - buurvrouw

Jantje - zuster van Antje Hendrika - dochter van Antje

Kitty - het vroegere buurmeisje

Badjuffer - dubbelrol voor Jantje of Antje

DECOR:

Het toneel is een eenvoudige boerderijkamer. Het ziet er netjes uit. Er is telefoon, televisie en een radio met cd/cassette speler. Er staat een eetkamertafel met een paar stoelen en een klein zitje met twee fauteuils, eventueel nog een dressoir. Links twee deuren: een naar de schuur en een naar de keuken. Rechts, twee deuren: een naar de huisdeur en een naar de slaapkamers. Op de achtergrond twee tuindeuren.

EERSTE BEDRIJF

Sien zit bij de tafel te breien of krant te lezen o.i.d. De theepot staat op tafel onder een theemuts en er staat een vol kopje thee. (*water*) Bertus komt op, hij laat z'n klompen bij de deur staan.

Sien: Heeft het nog lang geduurd? En wat zei de veearts, was het koliek of was het iets anders? Trouwens, wat stink jij afgrijselijk. Heb je in de beerput gezeten of zo?

Bertus: Nee, hij zei dat de koe last had van trommelzucht en dat die daarom zo'n opgezette buik had. 't Beest had te veel klaver of ander groenvoer gegeten. Hij heeft haar direct geholpen en nu is het voorbij.

Sien: Kon hij haar direct helpen? Wat heeft hij haar dan gegeven? Tabletten, drank of een spuitje?

Bertus: Nee, meid, dat kun je niet geloven. Hij heeft haar gewoon met een soortement van mes in de buik geprikt en toen kwam er een stoot gas uit, niet te geloven en stinken dat het deed. Daar word je niet goed van.

Sien: Dat kan ik wel ruiken, maar met een mes er in gestoken? Is die kerel gek geworden? Hij kan toch zo maar niet in onze Marietje Drie gaan staan steken? Wat is dat voor een kwakzalver. En daar moet je zeker ook nog voor betalen.

Bertus: Ja vijfenzestig euro.

Sien: Dat had onze Japie dus ook wel kunnen doen. Weet jij trouwens waar hij zit? Ik heb hem al een hele tijd niet meer gezien.

Bertus: Och, die zal wel weer in zijn kamer of in de schuur zitten te knoeien met een of andere dinges. Als het maar niet weer zoiets is als gisteren.

Sien: Oh, je bedoelt die automatische klompenschoonmaakmachine. Nou zeg, dat heeft ons mooi drie paar goeie klompen gekost. Finaal aan barrels, ze konden zo de kachel in.

Bertus: Ja, meid, 't is barre slim.

Japie: (*komt op in korte broek met kniekousen aan, brilletje op en een petje. Hij houdt achter zijn rug een accuboormachine met een lepeltje erin vastgeklemd*) Oh, jullie zitten al aan de thee? Dat komt goed uit, want ik heb een héél praktische uitvinding gedaan. (*Bertus en Sien kijken elkaar in wanhoop aan*)

Sien: Nou nee, laat maar zitten. Wij hebben niet zo heel veel interesse.

Bertus: Doe maar niet, Japie. We hebben er gisteren al een gezien.

Japie: (*enthousiast*) Nee, nee. Ik zal jullie dat eens even

demonstreren. *(haalt het apparaat achter zijn rug vandaan, houdt hem in het kopje thee en zet hem aan. Als het goed gaat, dan vliegt het kopje de zaal in, dus even lekker repeteren, desnoods met een krom lepeltje)* Oh... eh..., dat ging geloof ik niet helemaal goed. Ik moet hem nog even wat bijstellen. *(wil een ander kopje pakken)*

Bertus en Sien: *(tegelijk omhoog)* Nee, niet doen. Laat maar. Weg jij.

Japie: Nou zeg, maar ik bedoel het toch goed? Even een klein beetje der aan veranderen en het is voor de bakker.

Bertus en Sien: Nee, nee, gebeurt niet, ga maar naar je kamer.

Japie: Ach jullie zijn ook nooit eens positief. *(gaat af)* Sien: Wat moet daar van worden?

Bertus: 'k Weet het ook niet. 't Is ja barre slim.

Sien: Nou ja, misschien krijgen we een beetje rust als dat meisje komt, dan heeft hij ten minste een beetje afleiding.

Bertus: Wat moet dat meisje hier eigenlijk, heeft ze niks beters te doen?

Sien: Naar wat ik begrepen heb is het zo, dat zij het boerenleven eens van dichtbij wil meemaken en dan het liefst op een boerderij. Ze heeft hier zolang gewoond, maar is nog nooit op een boerderij geweest.

Bertus: Nou ja, mij al goed. Maar wanneer komt ze dan?

Sien: Deze week geloof ik, maar ik weet niet welke dag, daar hebben we het nog niet over gehad.

Bertus: Nou ja, dat zien we dan wel weer. *(af tuin in. Even later komen Antje en Jantje op door de tuindeuren. Jantje heeft een tasje bij zich, dat ze altijd tegen haar lijf klemt)*

Sien: Aaach, *(ironisch)* dat is toch leuk, dat jullie nog eens langs komen.

Antje: Ja, wij dachten, wij moeten ons maar weer eens laten zien.

Jantje: Krek, zo is 't.

Antje: Wat heb je der hier weer een zooi van gemaakt en wat stinkt het hier.

Jantje: Krek...

Sien: *(stuift op)* Weer een zooi van gemaakt? Wat bedoel je daarmee?

Jantje: Zo is 't.

Antje: 't Is toch net of er een tornado door het huis is gegaan. De kopkes midden tussen de mensen in *(wijst de zaal in)* en alles zeik en zeik eh... kletsnat. Jantje: Krek...

Sien: Ach, Japie is weer eens bezig geweest.

Jantje: Zo is 't.

Antje: Vertel der es wat meer van.

Sien: Ach, niks bijzonders. Hij had een elektriks theeomroerdertje gemaakt.

Antje: Is dat niet levensgevaarlijk. Die elektriek?

Sien: Maar eh... Wat komen jullie hier eigenlijk doen? Of kom je alleen een praatje maken?

Antje: Nee, we komen zomaar... Nou ja eh... Kijk het zit zo; mijn dochter Hendrika moet eigenlijk een tijdje de deur uit.

Jantje: Ja, dat mot ze.

Sien: Moet ze dat? Is ze met een jongen uit geweest? En heeft ze misschien haar voorkamertje verhuurd. Ik bedoel, heeft ze der lijf vol armen en benen, dat ze nu ineens een tijdje moet verdwijnen?

Antje: Ach nee, rare. Ze moet een tijdje wat meer onder de mensen zijn. Ik bedoel, ze moet wat aan het werk. En nu had ik gedacht, dat ze hier maar een tijdje in de huishouding aan het werk moet. Vreemde ogen dwingen, begrijp je?

Jantje: Zo is 't krek.

Sien: *(tegen Jantje)* Heel origineel die teksten van jou. Staat dat allemaal in jouw boekje?

Antje: Dus wij sturen haar morgen direct maar.

Sien: Ho, ho, ho es even, dat moet ik eerst maar eens even met Bertus overleggen.

Antje: Dat hoeft niet, dat heb ik al gedaan en hij vond het een goed plan.

Willem: *(op uit de schuur)* Oh, vrouw Bunder, is de baas hier niet? Marietje doet weer een beetje raar en ik wou graag dat hij er ook nog even naar keek.

Sien: Nee, hij is hier niet, maar als je hem ziet, stuur hem dan hier ook nog even naartoe, want ik voel me ook een beetje raar. *(knikt naar Antje en Jantje)*

Willem: Nou, dan kijk ik nog wel even op 't land. *(wil afgaan, maar Antje houdt hem tegen)*

Antje: Goh, Willem, hoe is het met jou? Je ziet er welvarend uit, net als mijn dochter trouwens. Zij vraagt altijd naar jou, hoe het met je is en ik moet je altijd de groeten doen. Lief, hè?

Jantje: Krek zo is 't.

Antje: Eigenlijk moet je eens een keer met haar uitgaan.

Willem: Ik eh... eh... heb geen tijd voor meisjes en al dat gedoe en zo. *(maakt gauw dat hij wegkomt)*

Antje: *(tegen Sien)* Wat is dat toch een aardige en een knappe kerel, hè? Net wat voor onze Hendrika. Dat vond jij toch ook, hè Jantje?

Jantje: Krek... dat vond ik ook.

Sien: Maar eh... ik moet even naar de schuur, ook even naar de koe

kijken. Jullie mogen wel even gaan zitten, (*cynisch*) maar jullie mogen ook verdwijnen. (*af schuur*)

Antje: Zo, dat hebben we ook weer versierd. Ga zitten, Jantje, we hebben het al druk genoeg gehad. (*gaan zitten*)

Jantje: En dat hebben we gehad.

Antje: Zo, Hendrika komt nou in ieder geval wat dichterbij in de buurt van Willem en als ze elkaar nu maar vaak genoeg zien, dan komt dat wel goed. Dacht je ook niet? Jantje: Dat dacht ik.

Antje: En als Hendrika hier nou een beetje ingeburgerd is, dan kunnen wij ook eens vakantie nemen en eens een fikse buitenlandse reis maken.

Jantje: Waar wil je dan helemaal heen?

Antje: Ik dacht aan Friesland.

Jantje: Dat is een lange reis en dat is het.

Bertus: (*op uit de tuin*) Nou, kijk eens aan, daar hebben we onze grijze muisjes ook weer eens een keer. Is mijn vrouw der niet?

Antje: Nee, die ging even naar de schuur om naar een koe te kijken. Maar je komt als geroepen, Bertus. Ik heb dat al een poosje aangezien, maar jouw vrouw heeft het veel te druk met de huishouding en zo. Dat merk jij misschien niet maar het valt ons telkens weer op.

Jantje: Ja, telkens weer.

Antje: Altijd vroeg op en laat in de weer. Vandaag of morgen zakt ze nog eens in elkaar. Ze heeft het veel en veels te druk.

Jantje: Zo is 't krek.

Antje: We hebben al eens even met jouw vrouw gepraat en hebben haar aangeboden, dat Hendrika hier maar een tijdje in huis komt om haar te helpen. Zij spartelde eerst wel wat tegen en toen heb ik maar gauw gezegd, dat jij het goed vond en nou komt zij hier morgen jouw vrouw helpen. Goed van ons, hè?

Bertus: Nou, dat weet ik nog niet zo precies. Kijk, zij heeft het natuurlijk altijd wel erg druk maar eh...

Antje: Maar het kost jou geen geld, 't is gratis, dat is gewoon burenplicht.

Jantje: En dat is 't.

Bertus: Niet betalen? Ja, dat is weer heel wat anders, daar moet ik dan toch wel eerst met...

Antje: Prima, dat is dan geregeld. (*Bertus de schuur in*) Ik denk dat wij nu eerst maar eens naar huis gaan, Jantje, voordat er wat misgaat. (*willen afgaan maar Japie komt er in*)

Japie: Dag, buurvrouw, dag, buurvrouw of eigenlijk, gewoon buurvrouw tot de tweede.

Antje: Wat zei ze, tegen de tweede?

Japie: Ze zei helemaal niks. Ik bedoel gewoon een buurvrouw met een tweetje erboven.

Antje: Weet je wat jij moet? Je moet je daarboven een beetje laten nakijken en dan liefst twee maal.

Japie: Ach dat kunnen jullie ook niet begrijpen. Dat is hogere wiskunde. Gaat boven jullie pet.

Jantje: Ja, en dat gaat het.

Antje: Zeg, heb jij dat gisteravond ook gezien?

Japie: Wat bedoel je?

Antje: Dat geheimzinnige licht boven het dorp. Iedereen praat er over.

Japie: Ach, dat was gewoon een gasballonnetje met een lichtje der onder.

Antje: Ja, dat zeg jij, maar daar zijn de meningen dan wel heel erg over verdeeld.

Jantje: En dat zijn ze.

Japie: Ik heb dat zelf gemaakt.

Antje: Nou ze zeiden in het dorp dat het vivo's waren met marsmannetjes der in.

Japie: Ufo's zullen jullie bedoelen. Da's flauwekul. Geloof dat maar van mij.

Antje: Je kletst wel lekker, maar jij kletst ook geen honderd jaar meer. Kom, Jantje, we gaan.

Jantje: En dat gaan we. (*gaan af*)

Sien: (*komt weer op*) Oh, goed, dat ik je even zie, jongen. Is dat logeerkamertje leeg of heb je er nog wat in staan?

Japie: Daar heb ik nog van alles in staan. Allemaal uitvindingen, die ik nog moet afmaken, daar wou ik juist vandaag nog mee aan de slag.

Sien: Nee, nee, dat gaat niet, dat kamertje moet vandaag eigenlijk nog leeg, want we krijgen bezoek.

Japie: Bezoek? Van wie dan wel?

Sien: Van Kitty.

Japie: Kitty... en wie mag Kitty dan wel zijn?

Sien: Ach, jij onnozele, dat is dat meisje, dat hier vroeger een paar deuren verder op woonde.

Japie: Zegt me nog niks.

Sien: Als ik je dan zeg, dat het de dochter van de ouwe dokter de Vries is, die hier gewoond heeft.

Japie: Je bedoelt die rotmeid van de Vries van nummer 37?

Sien: Ja, die bedoel ik.

Japie: Maar die heet toch niet Kitty, dat was toch Katrien of zoiets?

Sien: Ja dat was vroeger, maar de tijden veranderen en de mensen dus ook. En hoe kun je nu rotmeid zeggen? Jullie speelden vroeger zo leuk met elkaar. Ze moest altijd om jou lachen.

Japie: Uitlachen zul je bedoelen. Dat kreng heeft, zo lang ze hier woonde, me altijd gepest. En die zal hier op bezoek komen? Nou, maar dan ga ik op vakantie.

Sien: En jij gaat natuurlijk niet op vakantie en je ruimt die kamer netjes op en begin er direct maar mee. Alles naar boven jij. (*Japie gaat al mopperend af naar de slaapkamer*)

Hendrika: (*komt verlegen binnen vanuit de tuin*) Dag, vrouw Bunder. Ik moest van Moeke u even komen bedanken en ik moest vragen hoe laat ik hier morgen moet zijn.

Sien: Daar heb ik nog niet bij stilgestaan, eh... een uur of acht dan maar.

Hendrika: Moet ik ook nog wat meenemen.

Sien: Ja, doe je goeie humeur maar.

Hendrika: Zal ik doen, vrouw Bunder. (*af*)

Willem: (*kijkt om de hoek van de deur*) Is ze weg?

Sien: Ja, kom er maar in. Heb je wat met haar?

Willem: 't Tegendeel zou ik zo zeggen, maar die griet loopt mij steeds voor de voeten.

Sien: (*spottend*) Nou 't is toch een aardig meiske?

Willem: Nou, ik heb ze aardiger in mijn boekje staan. Ik moet er niet aan denken.

Sien: Nou ja, elk zijn smaak zullen we maar zeggen.

Willem: Maar eh... ik wou even zeggen, dat ik straks nog een poosje naar het zwembad wil gaan. Tenminste als er verder niks bijzonders is.

Sien: Nou, dat is jouw goed recht, jongen. 't Is zaterdag en dan ben je toch altijd vrij, of was je dat vergeten?

Willem: Ja, dat weet ik wel, maar als er een koe ziek is dan ligt de zaak toch wel een beetje anders.

Sien: Vrije dag is een vrije dag, Willem. Ik ben natuurlijk heel blij dat je er nog zo ouderwets over denkt. Maar ga jij toch maar lekker zwemmen.

Willem: Nou, goed dan. Ik ben trouwens wel op tijd weer terug hoor. (*af*)

Sien: (*kijkt hem na*) Beste vent. Ik hoop, dat hij nog eens tegen een goeie vrouw aanloopt. (*loopt naar de deur en roept naar boven*) Japie, kom eens even beneden.

Japie: (*komt op*) Ja, wat is der nou weer?

Sien: Luister es, jongen. Laat dat kamertje maar even zitten, doe dat

morgen maar. Ik dacht net bij mezelf, Willem gaat naar het zwembad en dan kun jij mooi met hem meegaan. Kom je er ook eens even uit en het is nog gezond ook.

Japie: Wat moet ik daar? Ik kan niet eens zwemmen.

Sien: Nou, dan ga je maar pootje baden en even lekker in de zon zitten.

Japie: Nee, dat kan niet, ik moet nog zoveel doen.

Sien: Wil je wel eens naar je moeder luisteren, kwajongen. Als ik zeg dat jij gaat zwemmen, dan ga je zwemmen. Begrepen?

Japie: Nou ja, dan zal ik wel weer gaan. *(ineens klaart zijn gezicht op)* Oh, maar dan kan ik eigenlijk mooi mijn automatisch zichzelfopblazende autoband eens uitproberen. *(huppelt toneel af)*

Bertus: *(komt op)* Nou 't viel nogal mee met Marietje Drie. Er moest nog wat gas uit. En ze vreet ook alweer.

Sien: Is dat wel goed? Ook alweer vreten?

Bertus: Valt wel mee hoor.

Sien: Willem is naar 't zwembad en ik heb Japie er ook maar heen gestuurd. Hij had eerst niet zoveel zin, maar toen schoot hem te binnen, dat hij nog een uitvinding moest uitproberen.

Bertus: Als hij er dan maar niet weer uitgestuurd wordt, zoals de laatste keer. Ik moet er eigenlijk nog wel om lachen ook. Hij had toen een soort propellertje op zijn rug gebonden, dan hoefde hij niet te zwemmen. Hij is er haast bij verzopen, want dat ding werkte alleen onder water.

Sien: Daarom heb ik hem er nu ook heen gestuurd, dan kan Willem een oogje in het zeil houden. *(gaat staan)* Zo, en nu wil ik nog even naar het dorp om wat boodschappen te halen. Suiker, vermicelli en nog wat andere dingen.

Bertus: Dan ga ik nog even op de hooizolder, wat voer klaarmaken. *(beiden af. Het is even stil en dan komt Kitty op door de tuindeuren. Ze is gekleed in een fleurig zomerjurkje, koffer bij zich, die zij op de grond zet bij de muur)*

Kitty: Ziezo, mensen, daar ben ik. *(kijkt even rond)* Goh, wat leuk, dat het ontvangstcomité in rijen van drie voor me klaarstaat. *(loopt kamer door en bekijkt alles op haar gemak en geeft onderwijl commentaar)* Mooi plaatje, heeft misschien wel vijf euro gekost, maar kijk ze hebben toch al wel televisie en zelfs telefoon en audio, modern hoor en ze waren altijd zo ouderwets. Zouden ze al wel een toilet hebben met waterspoeling of poepen ze nog door een plank met een gat erin en velletjes krantenpapier aan de muur. Paul van Vliet zou zeggen: Nog even met Airwick strondspray en het is een camping. *(Antje en Jantje komen intussen op en horen het)*

laatste)

Antje: Wat bedoel je met strondspray? Wat is dat voor goedje? En wie ben jij, dat je hier zo maar rond loopt te koekeloeren?

Jantje: Dat willen wij wel eens weten en dat willen wij.

Kitty: *(neemt de beide dames van onder tot boven eens goed op)* Wat is dat nou? Horen jullie niet op het plankje te staan van Aap, Noot en Mies?

Antje: Aap, Noot en Mies? Wat bedoel je daar nou mee?

Jantje: Bedoel je?

Kitty: Jullie hebben toch wel lezen geleerd?

Jantje: Ja, natuurlijk wel.

Kitty: En hoe hebben jullie dat dan geleerd?

Antje: Op school natuurlijk, bij de meester met een leesplankje.

Jantje: Plankje dus.

Kitty: Precies, plankje dus. Maar... als ik jullie zo eens bekijk, dan zie ik toch ook wel iets heel bekends. Ja... natuurlijk!! Jullie zijn Antje en Jantje of misschien zelfs wel Jantje en

Antje. Goh, jullie zijn ook geen spier veranderd, zelfs niet ouder geworden. Nog altijd...

Antje: Nog altijd jong dus.

Kitty: Ik wou eigenlijk zeggen: nog altijd zo ouderwets.

Jantje: Oh, ja?

Kitty: Wis en waarachtig. Jullie moeten je eigenlijk eens wat moderner gaan kleden. Dit lijkt toch nergens op. Goh, ik had eerder aan mijn dood gedacht, dan aan Antje en Jantje van der Meulen. Enneh... lopen jullie der ook altijd nog mee?

Antje: Wat bedoel je, waarmee?

Kitty: Met molentjes bedoel ik.

Jantje: Ben jij wel goed in orde?

Kitty: Ik wel, maar het is net of jullie zo uit de oude doos zijn gestapt.

Antje: Luister jij es even, wij wonen hier vlak bij en jij kent ons, maar wie mag jij dan wel zijn?

Kitty: Ikke? Ik kom hier logeren.

Antje: Logeren?

Jantje: Logeren?

Kitty: Logeren ja. Of weten jullie niet wat dat betekent?

Antje: Jawel, dat is op de schobberdebonk bij een ander in huis zijn te klaplopen.

Kitty: Hoezo op de schobberdebonk? Moet je eens kijken wat ik heb meegenomen. *(doet de klep van de koffer open en haalt er een grote doos bonbons uit)* Nou is dat wat? Zo'n mooie doos met Bons de Bonsbons?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto